

poletni **KORAKI**

OB KONCU »DOLGEGA« ŠOLSKEGA LETA

Šola »je in ni brez veze«

Četudi smo pri koncu, se je potrebno vedno znova vprašati ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Vse dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala še boljša.

Prav zato še vedno ostaja veliko dilem o tem, kakšna je lahko kakovostna šola, čeprav po drugi strani zato obstaja cela vrsta evalvacijskih in drugih načinov, ki dokazujejo, da lahko takoj povemo, kakšna šola je kakovostna ali kako to lahko postane. »Šola kot polje pridobivanja znanja, spretnosti in vrednot je skozi oboje in ob obojem tudi polje izkušanja življenja, sobivanja in sooblikovanja. Kakovostna šola mora prestati tudi test preverjanja občutka smiselnosti srečevanja, bivanja, truda v njenih okvirih. Seveda pri tem ne kaže pozabiti, kar smo omenili zgoraj, da mora biti tudi »malo zatežena«, da mora biti zahtevna. »Mora pa hkrati skozi dejavnosti, skozi organizacijo, skozi odnose v njej, skozi prostore svobod, postati prostor, v katerega se tako učiteljstvo kot učenci in dijakinja radi vračajo«, pove eden bivših šolskih ministrov dr. Slavko Gaber. Verjamem, da sta tudi naši šoli in vrtca takšna.

S skupnimi dejanji smo ponovno celo šolsko leto tako znova in znova potrjevali smiselnost in osmišljanje sodobne šole. Ta je namreč tista, ki vse to povezuje in nas kot osebnosti sooblikuje v vrednotah, ki so nam v teh časih še kako potrebne. Družba in ljudje smo tisti, od katerih se veliko pričakuje. In prav je tako. Šola naj ne bo samo učenje; je prostor za naša skupna prijateljstva in naše skupne želje. Oblikovanje vrednot v šoli je naslednji pomemben element kakovosti šole. Še posebej, ker je zapleten proces in je šola pri tem glede svojih dosežkov bistveno bolj odvisna od družine, ravnanj pomembnih drugih in pa tudi od individualno težko predvidljivih potekov. Kljub temu pa bi težko govorili o kakovostni šoli, vrtcu, ki ne prispeva svojega deleža k oblikovanju skupnih vrednot posamične družbe. Temeljna omika se začne doma in če je tam ni, imamo težave z oblikovanjem le-te v šoli ali vrtcu. Šola in vrtec tako vrvita od vrednot – kakovost enega ali drugega pa se kaže v tem, ali postajajo del načina življenja otrok. Upam si trditi, da je tudi pri nas tako ali da vedno bolj postaja. In prav ta način bi vam želeli pokazati v tej številki našega glasila Koraki. Ravno ti pa naj vam tudi v prihodnje odstirajo nove poti naših uspehov.

Ravno zato je potrebno šolo jemati kot del odraščanja in stičišče mladih in ne kot nujno »zlo«, ki se mu ne moremo upreti. Držati je potrebno skupaj in iskati je potrebno nove poti do ciljev in uspehov.

Samo to je lahko ključ za prihodnost, pa četudi je ta šola velikokrat »brez veze.«

ISKRICE IZ VRTCA

Bili smo na sprehodu proti gozdu. Deklica v skupini pravi, da ji hlače dol lezejo. Oglasi se fant v njeni bližini: »Saj ni čudno, če gremo v grabo.«

Pri kosilu fant gleda v krožnik in pravi: »Mislim, če bom jau ali ne bom jau.«

»Na kmetiji je lepo, če je lušno.« To je bil komentar otroka, ki je obiskal kmetijo – vrtec v naravi.

Otroci so spoznavali pomen izrazov »hrapav« in »hripav«. Čez nekaj dni je bil eden izmed otrok prehlajen in to se je čutilo tudi na njegovem glasu. »Ima hrapav glas,« je dejal nekdo v skupini.

Praznovali smo rojstni dan. Slavljenka je prinesla za pogostitev tudi kompot v pločevinki. Oglasi se deklica: »To muce jejo!«

Med igro s kockami je fant položil na tla dve polkrožni kocki tako, da je nastala v sredini luknja. Sedel je nanjo in dejal: »Jaz lulam.«

Fant gleda kompot v skodelici in komentira: »Kompot je hrapavi in nič ne škriple.«

Zbrale strokovne delavke vrtca
Pikapolonica Cerkvenjak

ZAKLJUČNA PRIREDITEV ČEBELICA POLETI V POLETNE DNI V VRTCU VITOMARCI

Šolsko leto 2011/ 2012 smo v vrtcu Vitomarci zaključili s prireditvijo Čebelica poleti v poletne dni. Tako smo jo poimenovali, ker so bile čebele glavno vodilo skozi vso šolsko leto v okviru ekoprojekta.

Otroci so skozi vso šolsko leto plesali, peli, telovadili, risali, lepili, rezali, se razgibavali in včasih tudi razgrajali. Na zaključni prireditvi pa so pokazali le delček tega, kar so se naučili preko leta.

Kot prvi so se predstavili otroci mlajše skupine z gibalno zgodbo Marko skače, ki so jo zelo radi ponazarjali pri jutranjem razgibavanju. Med gibalno zgodbo so otroci starejše skupine zapeli pesmico Moj rdeči avto. Sledili sta dve pesmici, ki so ju otroci mlajše skupine najraje prepevali, in sicer Kuža pazi in Pikapolonica Pika. Za konec pa smo prikazali sprostivno igro Sonček čez hribček gre.

Nato so nastopili otroci starejše skupine s plesom Robotek, ki so jo otroci nadvse radi plesali ob različnih priložnostih. Sledila je ljudska deklamacija Anzej Panzej in pesmica Po Koroškem po Kranjskem, ki so se jo otroci naučili na kmetiji v naravi pri Firbasovih. Za konec pa smo se poslovili s skupno točko Rože in čebelica, ki je našo prireditev zaključila kot celoto. In naša čebelica je na koncu poletela na zaslužene počitnice. Prireditev smo zaključili s prijetnim druženjem za katerega nam običjno zmanjka časa.

Mateja Gavez, Vrtec Vitomarci

VRTEC NA OBISKU

Letos smo prvošolčki na obisk povabili bodoče prvošolčke, tiste, ki obiskujejo zadnjo skupino vrtca.

Družili in spoznavali smo se ves dan. Najprej smo poslušali pravljico Kdo je napravil Vidku srajčico, nato pa so otroci s skupnimi močmi po skupinah izdelovali pravljичne junake – ovčko, ki je Vidku dala volno, grm, ki mu je volno prečesal, pajka, ki je stkal blago, raka, ki je Vidku skrojil srajčico in jo izrezal ter ptičko, ki mu je srajčico zašila.

Otroci iz vrtca so pridno izdelovali, šolarji pa so zelo radi priskočili na pomoč, ker se jim je zdelo imenitno, saj so vendar starejši.

Nato smo se še pozabavali z izvrstnimi nalogami, ki jih rešujemo na interaktivni tabli (www.lilibi.si). Bili so navdušeni.

Vsi smo se bolje spoznali, bodoči prvošolčki nas kar niso želeli zapustiti in se že veselijo, da bodo tudi sami sedli v šolske klopi.

Učiteljica: Marija Hren

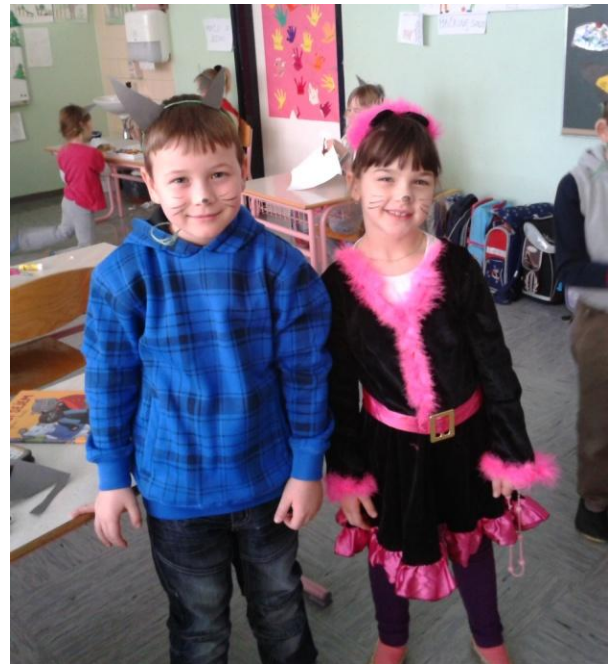
MAČEK MURI IN MUCA MACA

Z učenci 1. a razreda smo ob obravnavi zgodbe o Mačku Muriju, le-to tudi uprizorili. Vsak učenec je dobil svojo vlogo, učilnico pa smo spremenili v brivnico, slaščičarno, draguljarno, kavarno, restavracijo ... Izdelali

smo mačji denar in izredno uživali v tem, ko smo se spremenili v muce.

Ker so učenci izredno uživali v igri, smo se odločili, da bomo ob koncu šolskega leta pripravili nekaj dramatizacij, ki jih bomo odigrali za starše. Priprave in vaje že potekajo in nestrpno čakamo dan nastopa.

Razredničarka: Polona Pangrčič

USTVARJANJE V 1. b RAZREDU

V 1. b razredu smo spoznavali zemeljsko površje (hrib, grič, izvir, slap, potok, jezero, ravnina, polja ...) ter izdelali maketo le tega s kaširanjem in barvanjem.

Pri likovni vzgoji smo s pečatniki tiskali. Nastale so zanimive slike.

V skrbi za naravo smo naredili plakat o ločevanju odpadkov ter iz odpadnih materialov izdelali smetiščne kralje, glasbila-ropotulje in abecedo.

NAŠE PRIHAJAJOČE POČITNICE V 1. b RAZREDU

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Med počitnicami bomo šli na morje. Z dežnikom se bomo dvignili v zrak in odleteli nad ocean. Videli bomo veliko sivo ladjo. Na ladji bomo imeli piknik. Potem se bomo vrnili nazaj domov.

Anamarija Roškar, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Z mamo in z mojim bratom Žanom bomo šli na sprehod. Šla bom tudi k botru in botri. Tam se bomo kopali v bazenu. Moje zlate počitnice bodo trajale še dolgo.

Vanessa Repič, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Vzel bom cokle in šel na igrišče. Tam se bom igral.

Luka Pečnik, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Vzel bom prtljago in se odpravil v toplice. Tam se bom kopal in zabaval.

Žiga Krepša, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Jaz, mama, ata in Nel gremo na morje. Tam

se bomo igrali na pesku. Moje zlate počitnice se bodo končale.

Melani Matjašič, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Z mamo in z Anejem se bomo šli kopat. Ata bo prinesel brisače. Ata bo prinesel še senčnik. Mama nam bo kupila štiri sladoleda.

Nika Ilešič, 1. b

Pouk gre h koncu. Počitnice so pred vrati. Z mamico bova šli v trgovino. V trgovini bova kupili sadje za na pot. Z avtom se bova odpeljali v veliko mesto in se zabavali.

Eva Vogrin, 1. b

MOJI BOMBONI

Mama je nekega dne kupila bombone, zame in za brata Mateja. Nisva se mogla dogovoriti, kdo od naju bi imel jagodne in kdo limonine bombone. Med prerekanjem sem si zaželela, da bi Matejeve pojedel očka. Ker sem na koncu jaz dobila jagodne, je očka pojedel moje, ker jih ima najraje. Bila sem žalostna in vesela, ker ga je bolel trebuh.

Nuša Lajh 2. a

KONČNA EKSURZIJA

Zjutraj me je oče pripeljal v šolo. Tam smo se zbrali. Ker je bilo v avtobusu premalo sedežev, smo nekateri morali v kombi. Najprej smo si ogledali železniško postajo. Tam smo videli dva vlaka z veliko vagoni. Sledila je avtobusna postaja. Nekateri so se dalje peljali z avtobusom, nekateri pa s kombijem. Peljali smo se na letališče. Tam smo malicali. Ogledali smo si kako, deluje naprava, skozi katero greš na letalo. Videli smo tudi nekaj letal. Peljali smo se na Pohorje. Tam je bilo zelo mrzlo. Lahko smo se igrali in malicali. Potem smo se peljali v Maribor. Tam nas je pričakala vodička Čevljarčkove poti. Ko smo opravili pot, nam je učiteljica kupila sladoled. Odpravili smo se domov. Na postaji so nas pričakali starši. Izlet mi je bil zelo všeč.

Pia Peklar, 2. a

NAŠA TRINGA

Tringa je naša muca. Našli smo jo pred občinsko zgradbo. Je črno bele barve. Ima košat rep in tri tačke. Rada je ribjo konzervo in pije mleko. Zanjno skrbiva jaz in babica. Včasih ujame miš. Vsako jutro, ko grem v šolo, me počaka na stopnicah in me spremlja do ceste. Šla bi za mano v šolo, zato jo babica nažene nazaj v hišo. Družbo

ji dela pet muc. Tringa je bila operirana na trebuščku, ker jo je povozil avto. Kasneje jo je povozil še moped, zato so ji odrezali tačko. Od takrat je muca tritačka. Vsi jo imamo zelo radi, ona pa nam prede. Če bi smela, bi jo prinesla v šolo.

Sanja Ilešič, 2. b

Nenavadna hiša: Nuša Lajh, 2. a

MOJA SOBA

Moja soba je zraven mamine in atijeve spalnice. Ima rjava vrata. Stene so pobarvane z roza in modro barvo. Na steni je obešena ura in slika, na kateri sva midva z bratom. V sobi imam omaro, posteljo in pisalno mizo. Na pisalni mizi je televizija. Ob postelji sta še dve nočni omarici. Skozi okno vidim gozd in jablane.

Mojca Šilak, 2. b

Imam svojo sobo. V njej imam tri omare, posteljo, igrače in pisalno mizo s tremi predali. Na pisalni mizi so računalnik in nekaj knjig. Igrače imam lepo pospravljene. Posteljo imam postlano. V prvi omari imam oblačila, v drugi pa igrače. V sobi imam še nočno omarico, v kateri imam karte. V svoji sobi se rad igram. Sobo imam pospravljeno.

Tristan Berlak, 2. b

POČITNICE

Bližajo se poletne počitnice. Zelo se jih veselim. Naša družina gre na morje. Tam imamo počitniško prikolico, kjer bivamo. V morju plavamo, se vozimo s čolnom in se igramo. Zvečer gremo v lunapark. Tam se vozita sestrici z vlakcem. Po nekaj tednih se vrnemo domov.

Filip Kuri, 2. b

MOJ PES

Mojemu psu je ime Bolt. Je mešane pasme. Mislili smo kupiti pekinezera. Ker ga niso imeli, smo kupili mešančka. Bolt ima črno in rjavo dlako. Velik je kot maček. Je pasje konzerve in meso. Pije vodo in mleko. Zelo rad se kopa. Ko rečem: »Bolt, greva se kopat«, že steče v kopalnico. V vodi grize vodno kost. Rad se tudi igra z žogico. Ko jaz pojem ali igram na kitaro, zraven laja. Boji se mačk, ker ga je naš maček Tomi že enkrat popraskal. Bolt gre včasih sam na sprehod do kapele. Ima utico. Spi v hiši, ker je še premajhen, da bi spal zunaj. Bolta imam zelo rada.

Larisa Čuček, 2. b

TABOR

Gospod Janez je ob koncu šolskega leta zbral veliko tabornikov. Hotel jih je naučiti, kako je, če spiš v šotoru.

Zjutraj so se najprej postavili v zbor in zapeli taborniško himno. Med petjem je eden izmed tabornikov dvigal zastavo. V skupinah so se odpravili na pohod. Na pot so vzeli s seboj hrano in šotore, saj so nameravali prespati tam, kjer jih bo ujel mrak. Na večer so zakurili taborni ogenj. Naslednji dan so taborniki šotore pospravili in se odpravili h gospodarju Janezu. Rekel jim je, naj se

postavijo v vrsto, ker gredo v trgovino. Tam si je lahko vsak kupil eno stvar. Po povratku so spet zakurili taborni ogenj. Postavili so se ob tabornem ognju, kjer so peli in plesali. Izmučeni in zadovoljni so se odpravili k počitku.

Žan Šalamun, 3. a

Deževna vas: Jaka Govedič, 3. a

MIHA IŠČE PIRAMIDO

Danes se je Miha zgodaj zbudil. Šel je v kopalnico, se umil in oblekel. Spomnil se je, da bo zdaj poiskal svojo piramido, ki jo je včeraj izgubil. Najprej je pogledal v kuhinjo. Sklonil se je pod mizo in pokukal v predale. Piramide ni bilo nikjer. Šel je v svojo sobo in pogledal v omaro ter torbo. Tudi tu je ni bilo. Tudi v spalnici in nočni omarici je ni bilo. Pogledal je še v kopalnico, če bi jo imel v kakšnem žepu hlače ali majici. Oče ga je že ves čas opazoval in ga vprašal, če je kaj izgubil. Miha mu je odgovoril, da išče piramido. Oče je odšel v dnevno sobo, Miha pa za njim. Oče se je usedel na kavč in zakričal: »Auuu!« Med kričanjem je oče skočil v zrak, Miha pa zagledal izgubljen piramido.

Gašper Kavčič, 3. a

ŠTIRJE PRIJATELJI

Nekoč so živeli štirje najboljši prijatelji. To so bili zajec Skokec, medo Brundo, muc Miki in miška Sisi. Skokec se je domislil nekaj zanimivega. Zbudil je svoje prijatelje. Vprašal jih je: »Hej, prijatelji, bi se danes našemili?« Brundo ga je vprašal; »Zakaj pa bi se?« Takoj se je spomnil. »Saj res, nocoj je noč čarovnic!«

Miki se ni rad šemil, ampak se je moral. Najprej so obiskali Roziko, profesorja Bukatca, škofa, Danija, ki je »glavni« v Bubi baru in Tinko, ki pa je »glavna« v Pika baru. Vsakega so prosili za nekaj bonbonov. Profesor jim je dal celo vrečko bonbonov in čokoladno čarovnico. Vsi štirje so šli na tekmovanje. Tekmovanje je potekalo pod naslovom Tekmovanje čarovnic na metlah. Kdo mislite, da je zmagal? Seveda, zmagali so štirje prijatelji in dobili veliko denarja. Tako se je končal njihov nepozabni dan, ki so ga preživeli skupaj.

Melisa Veberič, 3. a

ŠPORTNI DAN

V mesecu maju smo imeli športni dan. Imeli smo poseben obisk. S svojim prihodom sta nas razveselila nogometaša NK Maribor Martin Milec in Nejc Potokar ter kondicijski trener Marko Borko. Z njimi smo se fotografirali, dobili nalepke kluba in podpise.

Nastja Gavez, 3. a

V jedilnici naše šole so nam nogometaši povedali o svojem delu v klubu in doseženih rezultatih. Najbolj sem se razveselila nalepke kluba in podpisov.

Evelyn Križan, 3. a

Učenci smo komaj čakali, da se srečamo z našimi gosti. Srečanje je bilo v jedilnici. Za

njih smo narisali slike z nogometno vsebino in jim jih podarili. Obiska smo bili zelo veseli.

Gašper Kavčič, 3. a

Za predstavnike nogometnega kluba smo pripravili krajši program. Podpisovali so se na liste, majice in roke. Spraševali smo jih o njihovih treningih in o življenju športnikov. Za njih sem narisal sliko o nogometni tekmi z njimi in Triglavom. Čestitali smo jim za osvojeno prvo mesto. Z njimi smo se fotografirali. Ta dan je bil najboljši v mojem življenju.

Jaka Govedič, 3. a

PLAVALNI TEČAJ

Od 28. maja do 1. junija je bil za nas nepozaben teden. Učenci 3. a in b razreda smo se v ponedeljek odpravili na plavalni tečaj v Bioterme Mala Nedelja. Z nami sta bili razredničarki Anica Borko in Suzana Klasič. Plavalna učitelja Miha Kos in Andrej Šalamun sta v vodi skrbela, da smo nekateri učenci izboljšali znanje plavanja ali se mučili s prvimi plavalnimi zamahi. Vsi smo se trudili, da bi znali plavati. Veseli smo bili, da smo bili ves teden vsi zdravi, le ena deklica je manjkala zadnji dan.

Učitelja Miha in Andrej sta nam še posebej povedala, da moramo v globoki vodi vedno plavati pod budnim očesom staršev. Za

doseženo plavalno znanje bomo dobili priznanja. Za zaključek je kopališki mojster vse udeležence plavalnega tečaja fotografiral.

Nasmejani in zadovoljni ob zaključku plavalnega tečaja v Biotermah Mala Nedelja.

Učenke in učenci 3. a in b razreda z razredničarkama in plavalnima učiteljema.

ZGODBA OB SLIČICAH – MARKO IN LUCIJA

Lucija je hudo zbolela in mame ni bilo doma. Marko jo je gledal kako je kašljala in kihala. Ni vedel, če bo z njo vse v redu. Razmišljal je, kaj naj stori. Mislil je in mislil, a ni imel nobene ideje. Nato se je spomnil, da bi lahko šel v knjižnico in si tam izposodil knjigo. Marko je odšel v knjižnico, si izposodil knjigo in jo doma prebral Luciji. Luciji je zelo odleglo in počutila se je veliko boljše. Marko je bil vesel. Potem sta lahko igrala igro Človek ne jezi se.

Sergej Ilešič, 3. b

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Zjutraj smo se vstali, pozajtrkovali in se oblekli. Z atijem sva šla ven in sva pripravila vse za mamin rojstni dan. Botra in Sanja sta

šli na Ptuj po torto. Ta čas je Nadja pripravila okrasne trakove. Ko smo vse pripravili, so prišli vsi povabljeni prijatelji. Botra in Sanja sta mamu presenetili s torto. Ata pa je spekel same dobrote na žaru. Mami smo zapeli tudi pesmico. Imeli smo se zelo lepo.

Sergej Ilešič, 3.b

DOMIŠLJIJSKA ZGODBA

Oče lev in mali levček Klavdij sta živela v majhni leseni hiški. Vsak dan sta se vstala ob enajsti uri. V kuhinji sta si pripravila zajtrk. Ko sta pozajtrkovala, sta vedno odigrala šah. Za kosila sta si vedno skupaj pripravila palačinke z medom. Po kosilu sta stekla na travnik in lovila metulje. Zvečer sta prišla domov in utrujeno legla v posteljo. Ponoči sta sanjala o velikem loncu medu.

Laura Zorec, 3.b

Nenavadna hiša: Rene Zorman, 2. a

NEDELJSKI IZLET

V nedeljo zjutraj sem se vstala, pojedla zajtrk in se umila. Potem sem se preoblekla in se s starši odpravila na izlet. Še prej smo vzeli nahrbtnike z malico in pijačo. Ko smo prišli na dvorišče, smo vzeli kolesa in se končno odpravili. Peljali smo se po hribu in zavili proti gozdu. Ko smo prišli do gozda,

smo zavili na levo. Prišli smo do ekološkega otoka, kjer smo se ustavili. Na jasi smo pomalicali, smeti smo vrgli v koš. Odpeljali smo se naprej. Ob reki so se igrali otroci. Lepo smo jih pozdravili. Prišli smo do travnika. Na njem je letalo veliko metuljev. Peljali smo se naprej in mama je rekla, da smo v bližini babice. Prispeli smo do babice, ki nas je povabila na kosilo. Mamo sem prosila, če lahko grem s kolesom še do sestrične. Mama mi je dovolila in odpeljala sem se do nje. Skupaj sva se igrali. Potem sta prišla mama in oče in rekla, da gremo počasi domov. Popili smo še malo pijače in se odpeljali proti domu. Varno smo se pripeljali domov in dan se je lepo končal.

Tanja Gavez, 3. b

in slame. Okna so bila zelo majhna, vrata brez šipe, pokrita pa s slamo. Kuhinja je bila opremljena z majhno gredenco, to pomeni kuhinjski element, majhna miza in stoli. Štedilnik je bil sezidan iz opeke. Kurili smo na drva, ni bilo centralne kurjave. Voda je bila zunaj v studencu, kopalnica ni bilo. Imeli smo le dve ali tri sobe. V sobi je bila majhna lesena postelja, ki je bila le tako velika, da je lahko samo eden spal na njej. Tudi elektrike nismo imeli. Ko je bilo temno, smo si svetili s svečami. Potem ko smo dobili elektriko, smo imeli televizijo, ki je bila črna bela. Veliko igrač smo imeli iz lesa in punčke iz cunj. Hrana ni bila tako »razkošna« kot danes. V šolo smo hodili peš. Fantje so bili oblečeni v žametne hlače in srajco, punce pa v široka krila ali obleko. Obuti smo bili v škornje ali poletne sandale.

Tanja Gavez, 3. b

Portret Franceta Prešerna: Filip Živko, 1.a

BABICA MI JE PRIPOVEDOVALA ...

Nekoč smo živeli drugače kot danes. Hiša je bila stara, majhna, sestavljena iz lesa, blata

Domišljajska žival: Timotej Kukovec, 1. a

MOJ DELOVNI DAN

Zjutraj se zbudim ob pol sedmih. Nato se najem, umijem zobe, oblečem in grem na avtobusno postajo. Pouk se začne ob osmi uri. V šoli se učimo, računamo, pišemo, rišemo in pojemo. Ob pol desetih imamo malico, kasneje ob pol enih pa kosilo. Pri podaljšanem bivanju sem do dveh. Nato se z avtobusom odpeljem domov. Doma se najem, naredim domačo nalogo in vadim kitaro. V prostem času se rada igram. Zvečer se najem, umijem, malo pogledam televizijo in ob pol devetih grem spat.

Lara Kramberger, 3. b

Grad: Žan Šalamun, 3. a

VRTNA MARJETKA – OPIS

Vrtna marjetka raste na gredah, lahko pa tudi na travnikih. Je divja roža, ki spada med trajnice. Ima velike bele cvetove z rumenimi sredicami. Njeni listi so nazobčani, premenjalno razvrščeni. Visoka je od 30 do 90 centimetrov. Vrtna marjetka cveti od junija do septembra. Uporabljamo jo za okras okolice ali kot rezano cvetje v vazi.

Lara Kramberger, 3. b

BILI SMO NA PLAVALNEM TEČAJU

Od ponedeljka, 28. 5. 2012, do petka, 1. 6. 2012, smo imeli plavalni tečaj v Biotermah Mala nedelja.

Zbrali smo se pred šolo, počakali na avtobus in se skupaj z 3. a razredom odpeljali v Bioterme. Kopali smo se štiri šolske ure. Razdelili smo se v dve skupini. Učitelj plavanja nas je preizkusil v plavanju. Delali smo vaje v vodi, se potapljali, gledali pod vodo in se učili plavati. Zadnji dan smo morali pokazati, kako smo se naučili plavati. Jaz sem preplavala 50 metrov in dosegla zlato priznanje. Na koncu smo lahko skočili tudi v vodo z roba bazena. Pred odhodom domov smo si še kupili sladoled.

Plavalni tečaj je hitro minil. Vesela sem, ker znam plavati.

Lara Kramberger, 3. b

POMLAD

Pomlad se začne, ko zagledaš prve rože.
Pomlad se začne, ko zagledaš prve krošnje.
Pomlad se začne, ko zagledaš prve zelene grme.

Pomlad se začne, ko zagledaš prve čebelice.

Pomlad se začne, ko zagledaš prve rdeče polže.

Pomlad se začne, ko zagledaš prve pikapolonce.

Pomlad se začne, ko zagledaš prve metuljčke.

Pomlad se začne, ko vse lepo se začne.

Domen Toš, 7. b

OJA NAJZANIMIVEJŠA DOGAJANJA V ŠOLI

V šoli imamo vsako leto načrtovane dejavnosti, ki potekajo v šolskih prostorih in izven njih. Najzanimivejši so posebni dnevi, ki popestrijo naš vsakdan.

Na zadnjem športnem dnevu so nas obiskali trije člani NK Maribor. Eden izmed njih je kondicijski trener, ki je sin učiteljice Anice Borko, ki uči tretji razred.

Poleg športnih dni se odvijajo razna testiranja, kulturni dnevi, naravoslovni dnevi itd..

Najraje imam zimski športni dan, ko izbiram med kopanjem, drsanjem in smučanjem. Izbrala sem kopanje.

Zelo sem bila navdušena, ko smo šli tekmoval v Šentilj na Otroško varnostno olimpijado. Tam nismo zmagali in tudi zadnji nismo bili. Pomembnejše je sodelovati kot zmagati, smo se pa veliko naučili o varnem ravnanju v vsakdanjih situacijah.

Na kulturni dan smo se odpravili v Ljubljano v Šolski muzej. Tam smo lahko doživeli pouk, kakršnega so preživljali učenci v šoli leta 1923. Najprej smo se oblekli v oblačila, ki so jih imeli tedaj v šolah, nato pa malce prestrašeni vstopili v učilnico. Tam smo se

zelo zabavali, saj smo vedeli, da nam učiteljica ne bo storila nič žalega, čeprav je bila zelo stroga. Priznati moram, da je tudi meni enkrat spodletelo. Namesto »gospodična« učiteljica, sem jo ogovorila »gospa« učiteljica. Opravičilo je bilo dovolj in na srečo sem jo odnesla brez kazni. Zaradi opisanih doživetij in še veliko drugih neopisanih, mi bo to šolsko leto ostalo v lepih spominih.

Resnično je bilo nekoč v šoli vse drugače.

Nuša Gavez, 4. a

KAMENČEK JE POVEDAL

Takrat se je skleda prevrnila. Padel sem na zadnjo plat. Malo je zbolelo, ampak zdaj je v redu.

Naenkrat sem se začel kotaliti po tleh pred psom, ki se je slinil na mene. Pristal sem na travi, zakričal, naj me ne požre, ker nisem užiten. Na srečo sem pristal na mehkem. A še zmeraj nisem vedel, kdo bi storil kaj takega. Videl sem, da so neka leteča bitja, za katera nisem vedel imena. Spomnim se, da se je njihovo ime začelo na ... na črko P - kot ptice. Ja! Ptice sem videl, in to prelepe ptice. Vprašal sem jih, kako jim je ime. Niso mi odgovorile, so pa samo čivkale. Takrat so me naenkrat začele kljuvati. Odkotalil sem se v visoko travo. Pristal sem na hrbtu.

Spomnil sem se na mojo lastnico, ki me morda sedaj išče. Takrat je prišla mimo muca in me je vprašala, zakaj sem tako potr. Povedal sem ji in takoj je vedela. Sprejel sem njeno pomoč. Odnese me je v moj dom. Zahvalil sem se ji za pomoč in muca je odšla.

Končalo se je moje potovanje. Spet sem pri lastnici, kjer mi je najlepše.

Nuša Gavez, 4. a

KAMENČEK PRIPOVEDUJE

Naenkrat sem se znašel v temni noči sredi gozda. Mislil sem si, da me ne bo nihče našel. Ko se je prikazala jutranja zarja in sonce, sem videl pred sabo gromozansko pošast. Odnese me je v svoj brlog. Ko je pošast odšla iz brloga, je zapihal veter. Odnese me je iz brloga, neslo me je mimo rek, travnikov in gozdov in pristal sem pri malem potoku. Našel me je fantek, ki so ga klicali Matic. Cele dneve sva bila skupaj, tako dolgo, da sva postala najboljša prijatelja.

Še vedno sva neločljiva. Vsak večer si poveva vsa doživetja preteklega dneva.

Klara Grdja, 4. a

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

V četrtek, 19. 4. 2012 smo ob 8.00 uri na avtobusni postaji počakali na avtobus, ki nas je odpeljal na tekmovanje četrtošolcev iz varnosti. Zaradi prepoznavnosti naše ekipe smo oblekli enake majice.

Ko je avtobus prispel, so bili že na njem učenci iz OŠ Sv. Trojica, s katerimi sem obiskovala prvi in drugi razred. Sedela sem zraven sošolke Nine.

Odpeljali smo se na otroško varnostno olimpijado v Šentilj.

Po izstopu iz avtobusa smo se peš odpravili do igrišča, kjer je pozneje potekalo tekmovanje. Najprej smo pomalicali. Po učiteljičini prijavi smo pričeli s tekmovanjem. Pomerili smo se v štirih različnih nalogah.

V vsaki nalogi smo se pomerili z drugo šolo. Igre so bile zanimive. Od tekmovalcev pa so zahtevale tudi veliko znanja o varnem ravnanju v vsakdanjem življenju.

Med tekmovanjem, ko smo imeli odmor in počitek, smo si ogledali predstavljena policijska vozila, gasilski avto in reševalno vozilo. Po odmoru smo se pomerili še v preostalih igrah. Domov smo se odpravili pred razglasitvijo rezultatov. Z našo uvrstitvijo nas je seznanil policist čez nekaj dni.

Urška Matjašič, 4. a

DNEVNIK ŠOLE V NARAVI, SIMONOV ZALIV OD 26. 5. DO 31. 5. 2012

Sobota, 26. 5. 2012

Zjutraj ob 7.15 sta me mama in sestra Tjaša peljali pred šolo na avtobusno postajo. Tam smo počakali vsi učenci s starši na avtobus. Na avtobus smo čakali nekje od 10 do 15 minut. Ko je avtobus prispel, nam je šofer najprej zložil kovčke v prtljažnik. Nato smo se odpeljali na morje v Simonov zaliv. Po prihodu smo izvedeli, da moramo biti skupaj v sobi po trije učenci.

Bila sem s Pio in Lano. Potem smo dobile ključ številka 501. Ko smo vstopile v sobo, smo si najprej pogledale prostore, nato pa smo stvari iz kovčkov zložile v omare in na police.

Potem je naša razredničarka učiteljica Angelca prišla povedat, da se naj pripravimo na sprehod. Bila je ura ob 14.00 in šli smo na sprehod. Šli smo v mesto Izola. Tam smo opazovali tudi ladje in učiteljica nas je za svoj rojstni dan počastila s sladoledom.

Nato smo se šli kopat, oz. smo šli eni nabirat školjke, eni smo šli na pomol, eni pa so skakali po skalah in metali kamne. Potem smo šli nazaj v naš hotel, si umili roke in šli na večerjo. Po večerji smo se pripravili za spanje. To je bil prvi dan.

Urška Matjašič, 4. a

27. maj, nedelja

Zjutraj ob 7.00 uri smo se zbudili in šli telovadit. Po telovadbi smo šli na zajtrk. Sledilo je pospravljanje sob. Urejenost sob je komisija ocenila. Pripravili smo mape in peresnice ter skupaj z učiteljico odšli na travnik ob plaži. Tam smo imeli pouk o orientaciji. Pred kosilom nam je ostal še čas za igre na mivki. Po kosilu smo si oblekli kopalke in šli plavat v bazen. Komaj smo čakali na malico, njej odpravili na plažo. Dve uri smo čofotali po vodi in iskali zanimive kamenčke ter školjke. Pred večerjo smo se uredili. Okrog desete ure smo utrujeni zaspali.

Nina Černel, 4. a

Ponedeljek, 28. 5. 2012

Tretji dan v šoli naravi smo se imeli zelo lepo. Zjutraj smo zelo počasi vstale, a na srečo nismo zamudile. Tekli smo do plaže, tam smo se osvežili, naredili deset počepov in tekli nazaj.

Dan smo začeli z zajtrkom. Najboljše danes mi je bilo, ko smo se peljali z ladjico do Pirana. Tam smo šli na sladoled in v akvarij, kjer smo si lahko kupili tudi kakšen skromen spominček. Iz piranskega пристanišča smo se počasi vračali proti Izoli. Ker so nam želodčki že krulili, smo se odpravili na kosilo v restavracijo. Šli smo tudi plavat v bazen. Učiteljice so nam dale tudi čas za počitek. Spet smo jedli in to je bila popoldanska malica. Vsi smo komaj čakali, ko gremo plavat v morje in res smo šli, bil je pravi užitek. Na plaži sem našla tudi prelepo školjko. In sledila je večerja. Utrujeni in zadovoljni z novimi doživetji smo hitro zaspali.

Nuša Gavez, 4. a

Sreda, 30.5.2012

7.00 – Vstajanje in jutranja telovadba.

7.30 - Zajtrk.

8.00 - 9.00 – Pospravljanje in ocenjevanje sob. Dobili smo najvišje število možnih točk, to je 6.

9.15 - 10.30 – Pouk. Mozaik z morskoro vsebino iz školjk in kamenčkov.

11.30 - Kosilo.

12.45 – Odhod v bazen.

13.00 – 14 30 – Plavanje v bazenu za konjičke in delfinčke.

14.30 - 15.30 – Počitek in malica.

15.30 – Odhod na plažo.

15.45 - 16.30 – Izdelava splavov iz nabranih palčk.

16.30 - 18.00 – Igre v vodi in ob njej.

18.30 – Večerja v hotelski restavraciji.

19.30 - 20.00 – Podelitev spričeval za plavanje.

20.00 – 21.00 - Predstavitev skupin po sobah s kratko plesno ali dramsko točko.

21.00 – 22.00 – Priprava na spanje in počitek.

Klara Grdja, 4. a

V soboto, 26. 5. 2012, smo se odpravili v težko pričakovano šolo v naravi v Simonov zaliv. Dnevi so hitro minevali in tako je prehitro prišel zadnji dan.

Četrtek, 31. 5. 2012,

Zbudili smo se ob 6.30. Ob 7.00 smo imeli jutranjo telovadbo. Po telovadbi smo se odpravili na zajtrk, ki je potekal v hotelski restavraciji. Po zajtrku smo si spakirali stvari v kovčke in zaklenili sobe. Ko smo se vsi zbrali, smo se napotili proti avtobusu, ki nas je že čakal. Napotili smo se proti Postojnski jami. Malo hudo nam je bilo, ko smo še zadnjič videli morje, hkrati pa smo bili veseli, da se vračamo domov. Ko smo prispeli do Postojnske jame, smo bili vsi polni pričakovanj. Kupili smo karte in se napotili proti vhodu. V jami smo posedli na vlak, ki je bil zelo dolg. Pot z vlakcem po jami je bila zelo razburljiva. Peljali smo se dva kilometra in med tem opazovali kraške pojave. Po izstopu nas je čakal vodič, ki nam je pokazal in razložil zanimivosti Postojnske jame: koncertno dvorano, kapnike, ki so bili veliki 1 cm in stari 80 let, edino podzemno pošto v Sloveniji. Pot je bila razgibana. Med hojo je vodič ugasnil luč in smo se znašli v popolni temi. Ko smo prišli do konca, smo šli v Vivarij. Tam smo videli lobanjo jamskega medveda, ki je nekoč živel v Postojnski jami. Videli smo še druge živali, značilne za

jame. Po ogledu smo se vkrcali v avtobus, ki nas je po petih dneh končno odpeljal domov.

Vita Kovačec, 4. a

Vožnja z vlakcem.

ŽIVLJENJE NEKOČ

Moja babica mi je pripovedovala o življenju nekoč. Nekoč je bilo veliko bolj enostavno in preprosto. Živeli so v majhnih hišah, večinoma pokritih s slamo. V družinah je bilo veliko otrok. Cela družina je spala v eni sobi. Jedli so doma pridelano hrano, meso je bilo redko na jedilniku. V šolo so hodili peš. V razredu je bilo več kot 30 otrok. Tiste čase so morali otroci ubogati učitelje in narediti točno to, kar so od njih zahtevali. Bili so zelo slabo oblečeni in obuti. Njihova oblačila so bila velikokrat zakrpana in premajhna. Otroci so morali veliko pomagati staršem pri delu. Ceste na vasi so bile makadamske in ozke. Redko kdo je imel avtomobil. Življenje v tistih časih je bilo težko, a vendar lepo.

4. b

DEDKOV KAMENČEK

Nekoč je dedek našel kamenček
 okrogel, velik in siv.
 Dedek vzel ga je domov
 in ga na polico dal.
 Kamen tam leži,
 dedek čaka,
 da spregovori.

Danny Pečar, 4. b

KUHARICA – PREDSTAVITEV POKLICA

Moja mama je že v osem razredu kuhala. Tudi jaz bom. Nekaj preprostih jedi že znam pripraviti. Predstavila vam bom poklic kuharice.

Kuharica dela v podjetjih, šolah, v vrtcih, bolnišnicah in včasih tudi na ladjah. Največ pa v restavracijah in v gostilnah. Kuharica naroči in prevzema živila. Pripravlja tople in hladne jedi ter sladice. Jedi dekorira in jih pregleda. Pregleda tudi različne recepte in jedilnik. Pri svojem delu uporablja različne pripomočke. Za mešanje posameznih jedi uporablja kuhalnice, ki so različnih oblik. Uporablja tudi zajemalke in cedila. Pri rezanju pa potrebuje nož. Ne more tudi brez pečice, štedilnika in pomivalnega stroja. Kuha v loncih, peče pa v ponvah. Delo ji olajšajo gospodinjski aparati. Kuharica mora imeti na sebi kuharsko uniformo ter posebno kapo. Mora imeti tudi primerno obutev, ker pri svojem delu veliko stoji. Kuharica mora imeti tudi dobro razvite ročne spretnosti, biti redoljubna, urejena ter natančna. To je primeren poklic za fante in dekleta. Če želiš postati kuharica, moraš dokončati Srednjo šolo za gostinstvo in turizem. Biti kuharica je lep poklic. Ta poklic je vedno bil, je in bo zelo iskan.

Blažka Krepša, 4. b

5. a – VEČ ZNA

Zjutraj so naju s sošolcem v šolo odpeljali starši. Zraven so peljali kolesi. Odložila sva ju ob šoli in odšla v garderobo.

Prvo uro smo imeli športno vzgojo. Obul sem si nove športne copate in odšel v telovadnico, ker je bilo slabo vreme. Najprej smo izvajali gimnastične vaje in se ogreli za rokomet. Z igro Kralj pazi na svoj grad so vadili podajo žoge.

Sledila je ura družbe, pri kateri smo najprej zaigrali igro Kmet in knez.

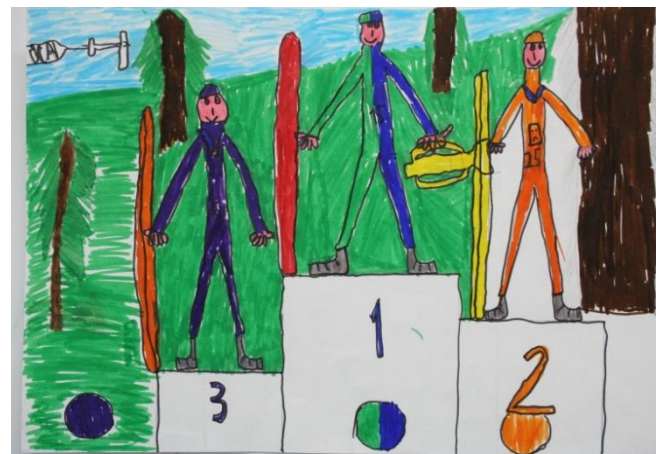
Po končani uri je prišla učiteljica za 3. nivo matematike in skupaj smo odšli v likovno učilnico. Ponavljali smo snov o geometrijskih likih in telesih.

Sledilo je še nekaj zanimivih ur pouka, kosilo, pevski zbor, ura vožnje s kolesom.

Bil je zanimiv dan. Takšnih je bilo v tem letu veliko in vsi so hitro minili.

Kljub hitremu minevanju časa smo se v 5. razredu veliko naučili in se prijetno družili.

Kristjan Veberič, 5. a

Planica: Aleks Žnidar, 5.a

NAŠ RAZRED

Ko vstopiš v učilnico z vijoličastimi stenami, vijolično barvo nog stolov in miz, vstopiš v našo učilnico, učilnico učencev 5. a razreda.

To je učilnica, katera je opremljena z novejšo tehnologijo, ki nam je omogočala nazorno in zelo zanimivo delo. Kljub prijetnemu delu, smo včasih preslišali podajanje snovi učiteljice.

Učilnico krasijo cvetoče lončnice in šopek na učiteljičini mizi. Ker je v učilnici tudi pianino, so nam nekateri sošolci odmore in včasih tudi začetke ur popestrili s prijetno melodijo. Za prijetno vzdušje so skrbeli tudi naši glasbeno zelo talentirani sošolci, ki igrajo na harmoniko in trobento.

V mesecu januarju je prišla v razred pripravnica Ines Purgaj ter bo z nami ostala vse do konca šolskega leta. Do nas je zelo prijazna. Radi smo z njo.

Večkrat nas je že obiskal tudi gospod ravnatelj.

Minevali so dnevi, minilo bo šolsko leto.

Prehitro.

Gregor Polc, 5. a razred

SKRIBIMO ZA ZOBE, DA ŠKRBINIC NE DOBE

Posedli smo na svoja mesta v učilnici in že smo zaslišali trkanje. Ko je stopila skozi

vrata, nas je kar zmrzilo. Bila je zobna asistentka.

Spogledali se smo in prijeli za usta. Pogledala nas je in vprašala, če smo si umili zobe. Naši odgovori so bili glasni ja in tihi ne.

Asistentka si je pripravila stvari in že je začela klicati naša imena. Prva je bila Monika, potem Anja in vsi ostali.

Po končanem pregledu zob smo bili veseli, saj je le en učenec pozabil vzeti v roke zobno ščetko.

Pregledov zob je bilo več. Vedno smo bili uspešni.

Nestrpno pričakujemo dan, ko bo asistentka spet prišla, saj nas bo takrat tudi obvestila o rezultatih tekmovanja.

Vsi močno stiskamo pesti, saj želimo prvi biti mi.

Tadeja Kuri, 5. a

PROJEKT POLICIST LEON SVETUJE

S projektom smo se srečali v začetku šolskega leta. Poteka s pomočjo policista, gospoda Danila Juršnika, in policista medvedka z imenom Leon.

V začetku projekta smo se spoznali, se seznanili z delovnim zvezkom, katerega smo dobili zastonj, se seznanili s potekom dela. Izgledalo je zanimivo in tako je bilo vse do zadnje ure. Obravnavali smo različne teme in ogledali nekaj posnetkov. Govorili smo o varni poti v šolo, varnosti na kopališču, o uporabi pirotehnike, nasilju, pogumu, vandalizmu, internetu ...

Policist je bil zelo prijazen. Vedno nam je prisluhnil in odgovoril na vsa naša vprašanja.

Aleks Žnidar, 5. a

NA CESTI NISI SAM, POGLEJ NAZAJ ...

S takimi in podobnimi navodili se je vedno začela ura vožnje s kolesom.

Preden smo odšli s kolesi na cesto, smo seveda morali opraviti teoretični del izpita, na katerega smo se kar precej pripravljali. Opravili smo ga preko računalniškega programa.

Po uspešno opravljeni teoriji nam v naslednjem tednu policist pregledal kolo. Sledila je vožnja po igrišču.

Začetek je bil kar hiter. Kmalu bi nastala zmeda. Ker naša učiteljica takoj vse opazi, smo kmalu bili na svojih mestih, tiho stali in ponovno poslušali njena navodila.

Ker smo bili pri vožnji spretni, smo naslednji teden že bili na cesti. Na čelu kolone smo zagledali učiteljico Ines. Stala je ob kolesu, mi pa smo bili še brez njega.

Naša razredničarka in učiteljica Ines sta nas brez kolesa vodili po cesti. Bilo je zanimivo. Videli in slišali smo vse, razen tistega, kar bi morali.

Naslednjo uro smo ob cesti stali že s kolesi. Vozili smo drug za drugim. Bili smo zelo pazljivi in poslušni. Z nami se je vozila tudi učiteljica Ines.

Vožnja s kolesom je trajala kar nekaj dni. Ni bilo naporno, bilo pa je včasih precej glasno. Ob prisotnosti policista bomo kmalu opravili še izpitno vožnjo in prvi izpit bo v žepu.

Tadej Ornik, 5. a

Portret: Tadej Ornik, 5. a

USTRAHAVANKA

Noč je,
siva, temna, čas za posteljo.
A ko odgrnem odejo
v steni vidim senco,
ki kot duh se premika
z leve proti desni,
z desne proti levi.

Končno zbrala sem ves pogum,
da se obrnem in pogledam:
» Kaj me straši?«

A takrat vidim,
da sence več ni.
Vseeno se obrnem in
vsa s strahom se sprašujem:
» Kaj se mi godi?«

Že zaslišim pok,
me grozno spreleti
in spanca več ni.
Bile so sanje
in strahu sploh ni!

Nuša Čeh, 5. b

NAJBOLJŠA TEKMA

Ko sem prišel iz šole, sem rekel atiju, da sem dobil karte za tekmo Maribor - Olimpija. Ko sva se odpeljala v Maribor, je pred stadionom bilo veliko ljudi. Prišla sva na stadion in zagledal sem Benjamina, Davida in Žana. Ko sva prišla do sedežev, sem videl Matica. Skoraj se je začela tekma in so prišli David, Blaž in Luka.

Tekma se je začela. Po nekaj minutah je dobil gol Jasmin Handanovič, po dvajsetih minutah so dali gol Mariborčani. V podaljšku je dobil gol Jasmin Handanovič.

Potem je bil polčas. Po polčasu je bil kot za Maribor in s tribun je skočil eden izmed Viol. V roki je imel baklo. Prišel je do navijačev Olimpije in jo vrgel na njihove sedeže.

Policija je tekla za njim. Ko je prišel do konca igrišča, se je vrgel na tla in se prepustil policiji.

Tekma se je nadaljevala. Mariborčani so dali še en gol. To smo zelo slavili, bilo je veliko priložnosti, ampak so navijači Olimpije začeli metati stole in bakle so letele po igrišču. Bila je zanimiva tekma.

Ko sva se peljala z očetom domov, sva se pogovarjala o čudoviti tekmi.

Klemen Nedelko, 5. b

Hiška: Aleks Kozar, 8. a

HREPENENJE

Pogled, v katerem
se sonce umije
in tvoja toplota,
ki z mojo se zlije.

Dotik, ki jezove podira,
nežen kot kaplja
pot si po koži utira.

Poljub, ki sladkobe sveta presega,
celota lepote,
ki vsa hrepenenja dosega ...

Nika Blažič, 9. a

POTOVANJE DO NAJVEČJE IN NAJLEPŠE ROŽE

Nekoč je živel pesnik, ki ni vedel kako bi napisal pesem. Pa mu je mati nekega dne rekla, naj gre po svetu, kjer se bo nagledal in domišljija mu bo napolnila glavo. Deček se je odpravil po svetu in kot je rekla mati, se je zgodilo. Domišljija mu je napolnila glavo. Vendar še vedno ni vedel, kaj naj napiše. Spomnil se je na rožo, ki jo je videl in je napisal pesmico.

Tam v daljavi je najlepša roža,
tam v daljavi je največja roža,
tam v daljavi vse se iskri,
saj to roža zate je, mami.

To je bila njegova prva pesem, ki jo je napisal za mamo.

David Hrga, 5. B

MOJ SPREHOD PO GOZDU

Moj sprehod po gozdu
je poln veselja in sreče,
saj tam ni nobene vrste ali gneče.

Moj sprehod po gozdu
je lepši kakor v mestu,
saj v gozdu 'mam zemljeno cesto.

V mestu samo je beton,
siv kot nevihtno nebo,
trši kot svinec ali bron.

Zato pa raj' po gozdu hodim,
brez da druge zarad' betona sodim,
predvsem pa ne politike,
ker ne prenese kritike.

Urban Borko, 9. a

ŠOLA V NARAVI - PLANICA

Učenci 7. razreda smo šli v šolo v naravi v Planico. V ponedeljek, 26. 3. 2012, smo se zbrali pred šolo. Iz Cerkvenjaka smo se odpravili ob 8.15.

Na poti smo se ustavili v Trojanah. Do Planice smo se vozili 4 ure. Ko smo prispeli tja smo najprej odložili prtljago in šli na kosilo. Po kosilu smo imeli čas za urejanje sob in razlaganje prtljage. Popoldne smo šlo na skakalnico. Na njo smo se povzpeli po stopnicah, ki so bile ob njej. Poleg nas je bila šola z Dolenjske. Po ogledu skakalnice smo še si ogledali film o zgodovini skakalnice. Po večerji smo imeli večerni pohod. Hodili smo 1 uro in 30 minut. Zvečer smo imeli čas za umivanje in počitek. Zjutraj so nas zbudili učitelji. Po jutranji telovadbi smo imeli zajtrk. Dopoldan smo imeli plezanje po umetni plezalni steni. Stena je bila visoka 7 metrov. Po plezanju smo še imeli orientacijo. Popoldne po kosilu smo imeli tek na smučeh. Vsak dan po popoldanski aktivnosti smo imeli počitek in po počitku večerjo. V sredo po zajtrku smo imeli pohod do Zelencev. Zelenci so naravni rezervat. Po kosilu smo imeli preživetje v naravi. Razdelili smo se v skupine. Vsaka skupina je morala narediti nosila, maketo ognja in maketo bivališča. Pred večerjo smo imeli kviz. Po kvizu je bila večerja in po večerji smo še si ogledali film Sfinga. V četrtek smo si po zajtrku vzeli malico in šli na pohod do koč v Tamarju. Tam smo imeli počitek. Nazaj smo prišli do kosila. Po kosilu smo imeli orientacijski tek. Zvečer po večerji smo še imeli zaključni večer. Vsaka soba je pripravila eno točko. Zelo smo se zabavali. V petek zjutraj smo imeli čas za pospravljanje sob in pakiranje prtljage. Pred zajtrkom smo še odnesli prtljago iz sob. Po zajtrku smo se peš odpravili do muzeja v Ratečah. Tam smo si ogledali stare običaje. Nazaj smo se peljali z avtobusom, ki nas je počakal pred domom. Po kosilu smo prtljago

odnesli na avtobus in odšli. Na poti domov smo se ustavili v Trojanah in si lahko kupili trojanske krofe. Pot smo nadaljevali do Cerkvenjaka, kjer so nas čakali starši.

V šoli v naravi je bilo zelo v redu in zanimivo. Veliko smo se naučili o smučarskih skokih in gorah.

Janja Simonič, 7. a

Mestni predel: Martina Čižič, 8. a

OPAZOVANJE NOČNEGA NEBA

Pouk fizike je z vsebinami o vesolju namenjen spoznavanju najširšega prostora, ki ga odkriva človeštvo. Zemlja postaja "vse manjša", a je potovanje v stran od nje zaenkrat omejeno na bližnjo okolico. Na Luno ne uspemo stopiti že štiri desetletja, pa že načrtujemo obisk Marsa. Morda sanja kdo še kaj več, a razdalje so nepredstavljivo ogromne. Na srečo nam svetloba prinaša informacije od zelo zelo daleč. V štiri stoletja dolgem razvoju teleskopov od Galileja naprej smo prišli do izjemnih možnosti opazovanja. Internetno omrežje dodatno omogoča domala vsakemu, da si ogleduje to, kar je moč videti z najboljšimi teleskopi in kar nam pošiljajo sonde brez posadke pri potovanju po našem osončju. Omeniti velja še robotska vozila na Marsu in izjemen teleskop Hubble, ki kroži nad ozračjem okrog Zemlje. Če temu prištejemo še radijske teleskope, je informacij res obilo. Za preprostega Zemljana je vse to že preveč. Že z opazovanjem nočnega neba s

prostim očesom in ob poznavanju nekaj informacij se nam zazdi, da smo za trenutek odpotovali malo v stran od našega planeta. Tudi večina otrok si zastavlja vprašanje, ali je še kje kakšna civilizacija. Odgovor: "Verjetno res", pušča vprašanje odprto. Pa pogledamo skozi preprosti teleskop in mnogi osupnejo. Šolski teleskop ima premer 20 cm in omogoča povečave do 200-krat. Seveda tuje civilizacije s tem, niti z najboljšim na svetu, ne vidimo.

Opazovanje v začetku aprila je bilo ugodno v večernih urah. Najprej nas je na zahodnem delu neba pozdravila zelo svetla Venera, malo nižje nad obzorjem pa tudi naš največji planet Jupiter s štirimi vidnimi lunami (videli smo nekako tako, kot prikazuje slika). Našli smo tudi rdečkasti Mars, a ker je dokaj majhen, "Marsovcev" tudi tu nismo videli. Navdušenje nad podrobnostmi Luninega površja je bilo največje. Razumljivo, saj je za svetlobo dobro sekundo od nas. Učenci so nato nenadoma prepoznali ozvezdje Orion, ki so ga pred tem poznali le iz učbenika. S teleskopom smo takoj poiskali njegovo modrikasto meglico, ki pa je v resnici velikanska gruča medzvezdnega plina, v katerem se rojevajo nove zvezde. Marsikdo misli, da zlahka najde Mali voz. Izkaže se, da ga je zamenjal z veliko manjšimi Plejadami. Veliki voz je še večji, a ga tudi lažje najdemo. Pogled izven naše galaksije

je bil naslednji in tokrat zadnji korak v večernem opazovanju. Galaksija M31 v Andromedi je nekaj, kar je dobro, da vidimo ne le na sliki. Ta je pa "ohoho" daleč, in sicer dobra dva milijona svetlobnih let. Naslednjič bomo pogledali Saturn in njegov prstan.

Slavko Toplak

"Opazovali smo vesolje, veliko čudo, še marsikomu skrito ali nepoznano. Mi smo ga odkrivali počasi. Gledali smo planete, zvezde, galaksijo. Najbolj zanimiva mi je bila Luna, medtem ko je bilo ostalo vesoljsko stvarstvo kot meglene pike. Luna me je prevzela s svojo lepoto, z velikostjo in globino kraterjev - kakor da bi gledal luknjasti sir."

David Kramberger, 9. a

"Proti večeru smo se zbrali pri gasilskem domu v Cerkvjenjaku, da bi opazovali nebo s teleskopom. Bilo je zanimivo, saj smo videli zvezde in planete, ki jih s prostim očesom ne vidimo. Natančno smo si ogledali tudi Luno. Na koncu smo se nasmejali in učitelj nam je prinesel tudi čokoladice."

Ana Lajh, 8. a

"Zdelo se mi je zanimivo, ker sem prvič videl zvezde in planete. Med opazovanjem nam je učitelj povedal še kaj o tem. Zanimiv se mi je zdel tudi teleskop."

Denis Firbas, 8. a

Glava:
Denis Paurič, 8. a

PRIČAKOVANJA ZA SREDNJO ŠOLO IN POKLIC

Znajti se v popolnoma novem okolju ni nikoli lahko, zato je jasno, da nas je vse strah narediti ta korak. Vsaj mene je. Nikoli nisem marala sprememb, zdaj pa se bo spremenilo vse! Nova šola, novo mesto, novi obrazi, a stara, enaka jaz. Hudo je, ko pomisliš, da bo pouk zahtevnejši, snovi še več in ti boš moral narediti še več za dobre uspehe. A občutki so mešani. Veselim se že novih izzivov, novih ciljev in upam, da se bom dobro znašla v mestu ter v šoli - med sošolci. Če bolje pomislim, sem prepričana, da bo vse dobro – vsi so »preživeli«, pa bom tudi jaz.

Upam, da bom takrat, ko se bom v gimnaziji morala odločiti za nadaljnjo šolanje že bolj zrela in bolj pripravljena, da sprejemem pravo odločitev in izberem pravi poklic. Ta morda ne bo poklic, o katerem sem sanjala, a časi so takšni, da je bolje izbrati poklic s perspektivo.

Strah bo vedno prisoten, ko stopamo na nove poti, a pomembno je, da nas to ne zaustavlja, ampak nas pošilja na najlepša potovanja in nas pripelje do cilja.

Nika Blažič, 9. a

GLASBENI PROJEKT

V osmem razredu smo kot enega izmed izbirnih predmetov izbrali Glasbeni projekt. Na začetku šolskega leta je bila naša mentorica Petra Novak, ki je tudi napisala besedilo za predstavo Božične pesmi in določila vloge.

Nato je njeno delo prevzel učitelj Jure Čuček. Začeli smo z napornimi vajami in pripravami na prvi nastop. Najprej smo se predstavili učencem celotne osnovne šole in nato še staršem. Ko smo predstavo že dobro obvladali, smo šli na revijo dramskih skupin v Sveto Trojico. Tam smo si ogledali

različne predstave in tudi sami nastopali. Ker smo predstavo dobro odigrali, smo si privoščili uživanje v Planetu Tuš v Mariboru, kjer smo si ogledali film po našem izboru. Po ogledu filma smo šli v McDonalds in se nato odpravili domov. Nato se je naše delo počasi zaključilo. Na vajah smo se veliko smejali in zabavali. Včasih se je učitelj na nas tudi jezil, a nam je koncu le uspelo. Skratka, imeli smo se lepo.

Učenci 8. razredov

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

Zakaj berem knjige v nemškem jeziku?

Ker so vedno nov izziv zame in za moje znanje nemškega jezika. Letos sem na državnem tekmovanju iz znanja nemškega jezika za devetošolce dosegla zlato priznanje.

Anita Košar, 9. a

Na državnem tekmovanju iz znanja nemščine sem dosegla zlato priznanje. Berem zato, ker se mi zdi zanimivo preveriti koliko razumem.

Na OŠ Cerkvenjak-Vitomarci učenci od 4. do 9. razreda redno že deset let berejo knjige za nemško bralno značko. Letno je to od 100 do 110 učencev.

Nemška bralna značka se imenuje »EPI LESEPREIS«

Razumevanje vsebin se preverja z reševanjem testnih nalog.

Učence za branje nemške literature vodi geslo: »**VEČ JEZIKOV ZNAŠ, VEŠ VELJAŠ.**«

Nika Blažič, 9. a

Ker sem prebral že veliko slovenskih knjig, se mi zato zdijo nemške bolj zanimive.

Urban Borko, 9. a

Mentorici in učiteljici nemščine:
Irena Druzovič in Andreja Govedič

Tihožitje: Urška Blažič, 8. a

EKO BRANJE ZA EKO ŽIVLJENJE NA POŠ VITOMARCI

V letošnjem letu so učenci podružnične šole tekmovali za ekološko bralno značko. Pogoji za usvojitev sta bili prebrani dve knjigi s predlaganega seznama in predstavitev enega članka z ekološko vsebino.

Ker je knjig zelo malo, se je knjižničarka odločila, da so skupaj prebirali dane zgodbe, se o njih pogovarjali in likovno ter literarno ustvarjali.

Učenci 1. razreda so se seznanili s problemom onesnaževanja skozi zgodbi Mesto cvetja in Leteča hišica. Učenci so sodelovali v razgovoru, likovno ustvarjali. Zbirali so članke z ekološko vsebino in so jih predstavili sošolcem.

Učenci 2. razreda so se lotili odnosa do živali v zgodbicah Mali indijanček padajoči sneg in Kdo je napravil Vidku srajčico. Tudi ti so likovno ustvarjali in sošolcem predstavili svoje občutke ob poslušanju.

Učenci 3. razreda so se lotili rastlin in odnosa do njih skozi zgodbi Drevo ima srce in Zaljubljeni zvonček.

Tudi z učenci druge triade je brala knjižničarka. S seznama so si izbrali dve knjigi. Ki so ju skupaj spoznali. Izdelali so plakat z ekološko vsebino, se o njem pogovorili. V časopisih so iskali članke z ekološko tematiko, jih izrezali in se o njih pogovorili. Poskušali so izluščiti sporočilni namen le-teh.

NAMEN IN CILJ EKOBRALNE ZNAČKE:

- preko zgodbic otroke naučiti odnosa do okolja;
- ob knjižnih junakih predstaviti nevarnosti onesnaževanja ožje in širše okolice;
- skozi branje so spoznavali ekologijo in revščino.

Z branjem in ustvarjanjem so se trudili:

1. razred: Nick Gavez, Nika Ilešič, Žiga Krepša, Melani Matjašič, Sašo Nedelko, Tine Pečar, Nino Pečnik, Luka Pečnik, Blažka Pučko, Vanessa Repič, Ana Marija Roškar, Kelly Toš, Eva Vogrin

2. razred: Tristan Brlak, Larisa Čuček, Adriana Draškovič, Aneja Duh, Ticiano Esih, Sanja Ilešič, Filip Kuri, Luka Soto Vargas, Mojca Šilak, Mihael Vršič, Timotej Zorko, Fatmire Alijaj

3. razred Tanja Gavez, Sergej Ilešič, Lara Kramberger, Primož Vršič in Laura Zorec

4. razred: Jure Čeh, Anamarija Hauzer, Blažka Krepša, Danny Pečar, Bor Friš Rehak, Gabriel Vršič

5. razred : Blaž Čeh, Nuša Čeh, Luka Gomzi, Klemen Horvat, David Hrga, Matic Ilešič, Klemen Nedelko, Leon Šilak in Breda Toš

6. razred: Tina Brotšnajder

Mentorica: Marjana Gomzi

ŠPORT ŠPAS

Bila je sobota. Skozi okno so posijali sončni žarki. Hitro sem vstal, se uredil in šel v šolo. S seboj sem vzel žogo.

Ko sem prišel v šolo, sem se pridružil sošolcem. Preteklo je nekaj časa in že so se pripeljali policisti. Iz avtomobila so zložili mnogo stvari, katere so nam predstavili. Zelo zanimivo je bilo njihovo motorno vozilo, na katerega smo lahko tudi sedli.

Pričakovali smo še vojsko. Ta dan nas ni obiskala.

Odšli smo še h gasilskemu domu, kjer smo si ogledali novo gasilsko vozilo. Bilo je zanimivo.

Sošolec Benjamin se je oblekel v gasilsko obleko. Bil je zanimiv in hkrati zelo smešen. Povedal nam je, da je obleka zelo težka.

Sledila je malica. Po njej smo se zbrali pred šolo in odšli na pohod po učni poti. Pot ni bila naporna, le vročina nas je nekoliko

utrudila, zato smo med pohodom počivali. Pri Borkovih smo se okrepčali z brezalkoholno pijačo in nadaljevali pot. Šli smo mimo sošolke Katje.

Po vrnitvi v Cerkvjenjak smo si ogledali še nogometno tekmo starejših učencev.

Ko je bila tekma končana, so podelili več priznanj, priznanje zmagovalni ekipi, najštevilčnejši družini, ki se je udeležila pohoda ter najstarejšemu in najmlajšemu pohodniku.

Okrog trinajste ure sem se zadovoljen vrnil domov, saj sem preživel zanimiv dan.

Tilen Žmavc, 5. a

ŠPORT ŠPAS

V okviru akcije, kjer so se povezale 3 generacije, je sodelovalo v pohodu večje število otrok in odraslih. Skupno smo prehodili del učne Klopotčeve poti. Najstarejša udeleženka je bila stara čez 70 let in najmlajša le nekaj mesecev. Dopoldan smo preživeli v prijetnem druženju.

Vodja pohoda in foto: Tončka Divjak

KAJ PA ŠOLSKI ŠPORT?

Že vrsto let so športne aktivnosti pri učencih zelo priljubljene. Radi telovadimo, tekmuje in spremljamo športna tekmovanja. Na šoli tekmuje v raznih športnih panogah. Tudi v letošnjem šolskem letu smo dosegli veliko uspehov, ki so posledica dobrih ekip in mentorja, učitelja športne vzgoje, Ota Hrena. Dečki iz 7., 8. In 9. Razred so dosegli 1. mesto na področnih tekmovanjih v nogometu in odbojki. V košarki so dosegli 2. mesto. Deklice 3. triade so dosegle 4. mesto v nogometu in 5. mesto v odbojki. Seveda nam sodelovanje pomeni več kot pokali in priznanja.

Tudi v okviru šolskih športnih dnevv smo se pomerili za ekipne prvake šole. Šola je organizirala Šport špas, ki je vabil vse občane Cerkvenjaka. Prehodili smo Klopotčevo učno pot in se pomerili v odbojki ter nogometu. Trenutno se pa vsi najbolj veselimo poletnih športov in upamo, da nam bo vreme naklonjeno.

Sara Grdja, 9. a

PLANINSKI KROŽEK V ŠOLSKEM LETU 2011/2012

S starši in z učenci naše šole ter z učenci in s starši OŠ Cerkvenjak, smo skupaj izvedli 7 pohodov na bližnje hribe po Sloveniji. Povzpeli smo se na Duh na Ostrem Vrh v mesecu septembru.

Lep sončen oktober nas je znova zvalil v osrčje pohorskih gozdov, kjer smo se sprehodili od Treh Kraljev, mimo Črnega jezera do Osankarice. Zanimanje je bilo izredno, saj se je pohoda udeležilo 108 pohodnikov.

V zimskem času smo si v razredu ogledali nekaj posnetkov o slovenskem gorstvu in tudi film Sfinga v Gornji Radgoni.

Dnevi pred božičem so nam polepšali skupna doživetja z izdelavo lampijončkov in nato druženje na pohodu z njimi po Cerkvenjaku.

V marcu smo se srečali z otroci iz drugih šol, ki izvajajo planinski krožek na Polani v Lenartu. Skupno smo prehodili pot okrog Komarnika.

Zadnji pohod smo izpeljali v maju na Mrzlico, kjer je bila udeležba spet številčna. Povzpeli smo se nad 1122 m.

V novem šolskem letu vabim vse ljubitelje hoje, da se nam pridružijo in uživajo v neokrnjeni naravi.

Mentorica, vodnica: Tončka Divjak

3. FESTIVAL RAČUNALNIŠTVA – MULTIMEDIJSKI EKOPLAKATI

V šolskem letu 2011/2012 smo se meseca aprila na naši šoli ponovno lotili izvedbe državnega tekmovanja iz znanja računalništva. Tekmovanje »Multimedijski ekoplakati«, ki poteka že tretje leto je tudi uvrščeno v koledar tekmovanj Ministrstva za izobraževanje, znanje, kulturo in šport. Tekmovanje je vsebinsko povezano z informacijsko tehnologijo, multimedijskimi vsebinami, ekologijo ter s šolsko »Klopotčevo učno in sprehajalno potjo«, kar daje temu tekmovanju poseben čar. Na

plenarnem oz. slavnostno/otvoritvenem delu tekmovanja smo gostili župana občine Cerkevnik Marjana Žmavca in predstavnika Zavoda za šolstvo mag. Rada Wechtersbacha. Poslanec državnega zbora Franc Breznik pa je, kot vabljeni slavnostni govornik ob otvoritvi tekmovanja, opravičil svojo odsotnost.

Na tekmovanje, ki je potekalo na dveh ravneh (šolsko in državno), se je prijavilo 16 šol iz različnih krajev Slovenije. Vsaka šola je prijavila ekipo/tim treh učencev. Ta se je pozneje razdelila tako, da je iz skupine en učenec fotografiral z digitalnim fotoaparatom in obdeloval slike na računalniku, drugi učenec je urejal podano glasbeno podlago, tretji učenec pa je fotografirane motive s »Klopotčeve učne in sprehajalne poti« ter izdelano glasbeno podlago povezal v multimedijski »ekoplakat« z uporabo WEB 2.0 orodij.

Naši učenci so bili na tem tekmovanju dokaj uspešni in so glede na konkurenco dosegli soliden rezultat. *Bronasto priznanje so tako dobili učenci: Žiga Fekonja, Žan Zorko, Luka Borko.*

mag. Andrej Kociper
učitelj računalništva in ROID

POMLAD

Pomlad se je vrnila,
hudo zimo je prekrila.

Zvončki že cvetijo,
vijolice dišijo.
Narcisa rumeno se bohoti
in lepo diši.
Tulipan se veselo trudi
in nam barve nudi.
Trobentica trobi,
pomladno povorko vodi.

Ptički se vračajo,
z glavicami veselo obračajo.

Sonce sije,
vse iz zemlje klije.

Pomlad je lepa, ni slepa!
Vsi se je veselijo ,
zato rožice lepo dehtijo.

Tina Brotšnajder,
literarno-novinarski krožek

EKOPROJEKT

Med šolskim letom smo se pri EKO projektu ukvarjali z

- **ODPADKI**, kjer so učenci spoznali, kaj so odpadki, ravnanje z njimi, vpliv odpadkov na okolje in ločeno zbiranje odpadkov. Glede na to so odpadke pravilno sortirali, zbirali star papir, čistili okolico šole in izdelovali izdelke iz odpadne embalaže. Pri tem so ugotovili in spoznali, kako lahko sami skrbijo za ohranjanje urejenega in čistega okolja v domačem kraju in bližnji okolici;

- **VODO**, kjer so spoznali vodo kot vir življenja, skrb za zmanjšanje onesnaževanja vode in gibanje teles v vodi, kroženje vode, vodovodno omrežje, povedali so za koga vse je voda pomembna ter izvedli poskus

čistosti vode in gibanje teles v vodi. Prišli so do ugotovitve, da vsa živa bitja potrebujejo vodo za življenje, da je voda lahko tudi onesnažena, čeprav tega ne vidijo, da se nekatere snovi z vodo mešajo in nekatera telesa na vodi plavajo, druga se potopijo;

- **ENERGIJO**, kjer so izvedeli, da ljudje izkoriščamo energijo za svoje potrebe, da je lahko tudi veter vir energije, spoznali različne vire električne energije, uporabo in nevarnost le te ter delovanje električnega kroga.

To so bile naše vodilne teme. Zraven teh vodilnih tem pa smo bili vključeni tudi v različne projekte. Na dan »Očistimo Slovenijo« smo tudi mi izvedli čistilno akcijo. 22. aprila smo naš projekt zaključili s kratkim kulturnim programom in razstavo.

Vodja Ekoprojekta POŠ Vitomarci
Suzana Klasič

MOJA POKLICNA ODLOČITEV

Letos učenci generacije 1997 končujemo osnovno šolo. Vpisani smo že v srednje šole, kjer se bomo marljivo učili, s ciljem, da si pridobimo izobrazbo in poklic, ki si ga želimo. Jaz sem se vpisala v gimnazijo in srednjo kemijsko šolo v Rušah, smer farmacevtski tehnik. Ta poklic me je začel zanimati že v šestem razredu. Zanimivo pa je, da v šestem razredu nismo imeli kemije in nisem vedela, kakšna je snov v učbeniku kemije za osmi razred. Pred tem pa sem, kot vsi ostali, imeli drugačne želje. Želela sem postati učiteljica, frizerka, mizarka, učiteljica plesa in policistka. Vendar se želje skozi leta spreminjajo in sedaj si želim končati srednjo šolo in študij ter se zaposliti v stroki, ki me veseli.

Anita Košar, 9. a

HIŠA EKSPERIMENTOV

V četrtek, 1. 3., smo se osmi in deveti razredi skupaj z učitelji odpravili v Ljubljano. V okviru naravoslovnega dneva smo obiskali Hišo eksperimentov. Ob 11. uri smo že nestrpno čakali na eksperimentiranje.

Hiša eksperimentov omogoča obiskovalcem,

da lahko preizkusijo različne poskuse s področja fizike, kemije, biologije in tudi matematike.

Razdelili smo se v skupine ter si sami ogledovali in preizkušali, kar nas je zanimalo. Vsem so bili poskusi zelo zanimivi in zabavni. Poskus, ki je bil meni zelo zanimiv, se imenuje Strela v krogli. Pritisniti smo morali rdeči gumb in počakati, da so iz središča začeli švigati svetleči prameni. Če si se krogle dotaknil, je večina pramenov švigalo proti tvoji roki. Zanimalo me je, zakaj tako deluje, zato sem odgovor poiskala na internetu.

Rešitev je povsem preprosta, kajti krogla je priključena na visoko napetost in zato se na njej naberejo elektroni. Ti se medsebojno odbijajo, zato bi radi čim prej v zemljo, kjer bodo daleč drug od drugega. S tem,

ko položimo dlan na kroglo, postavimo tem elektronom most, preko katerega stečejo v zemljo. Pri tem teče električni tok, a je na srečo zelo majhen, zato ga ne občutimo.

Po ogledu eksperimentov smo prisluhnili predavanju študenta, ki nam je predstavil

zanimive trike. Na koncu smo se vsem lepo zahvalili in se odpravili na potep po Ljubljani. Izkoristili smo ga za nakupe in kosilo v Mc Donaldsu. Nato smo se odpravili proti avtobusu, ki nas je zvečer pripeljal nazaj v Cerkvenjak.

Tako se je zaključil naš naravoslovni dan.

Sara Grdja, 9. a

Pogled iz mega milnega mehurčka.

ŠOLSKA PREHRANA

Vse kar pojemo, učinkuje na naše telo. Pomembno je, da jemo zdravo. Na naši šoli se trudimo približati otrokovim prehranjevalnim navadam in jih uskladiti s telesnimi potrebami. Ker se zavedamo pomembnosti uživanja sadja in zelenjave ter uživanja zajtrka, smo se v letošnjem šolskem letu vključili v ukrep Evropske unije »Shema šolskega sadja« ter izvedli »Tradicionalni slovenski zajtrk«.

V okviru projekta »Shema šolskega sadja«

- Spodbujamo učence k obsežnejšemu uživanju svežega sadja in zelenjave.
- Trudimo se izboljšati prehrabene navade učencev.
- Poudarjamo pomen uživanja lokalno pridelanih vrst sadja in zelenjave.
- Ozaveščamo učence in starše o pomenu uživanja svežega sadja in zelenjave.
- Spodbujamo k pozitivnemu odnosu do narave, okolja in kulturnem uživanju hrane.

V mesecu novembru smo začeli ob četrtkih razdeljevati sadje. Sadje in zelenjavo smo ponujali poleg redne šolske prehrane vsem učencem šole (s finančno pomočjo Evropske unije). Ob tem smo izvajali tudi spremljevalne aktivnosti. Eno izmed njih smo izvedli 24. 11. 2011 v okviru EKO-dneva, katerega cilj je bil med drugim tudi poudarjanje pomena rednega uživanja sadja in zelenjave. Ta dan smo izdelali zanimive ekokošarice za sadje.

V petek, 18. novembra, smo se kot mnoge šole v Sloveniji, pridružili projektu »Tradicionalni slovenski zajtrk«. Namen projekta je bil seznaniti in ozaveščati otroke v vrtcih in učence v šolah, o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, o prednostih lokalno pridelanih živil slovenskega izvora, o pomenu kmetijske dejavnosti za okolje, o čebelarstvu, zdravem načinu življenja in gibanju.

Ker se zavedamo, da mora prehranjevanje potekati v umirjenem in prijetnem vzdušju, smo pripravili pogrinjke in si vzeli čas za pomemben obred. Da bi pričarali domačnost, smo mize pogrnili s prti in jih okrasili s pšeničnimi klasi. Učenci so s slastjo pojedli pripravljene dobrote: domači kruh, maslo, med, mleko in jabolko. Čeprav je bil tradicionalni zajtrk nekoliko drugačen, so bili učenci nad njim navdušeni. Mnogi so zatrdili, da bodo ta živila pogosteje uživali in skrbeli, da bodo redno zajtrkovali.

Zanimivo je bilo srečanje s čebelarjem, g. Hauzerjem, ki je učence pogostil z domačimi medenimi dobrotami.

V projekt so se z donacijo živil vključili kmetje, kmetijska podjetja, živilsko predelovalne industrije in čebelarji. Vsem donatorjem živil se iskreno zahvaljujemo.

Star pregovor pravi, da se po jutru dan pozna.

EVROPSKA VAS

Na dan Evrope, 9. maja, smo se odpravili v Maribor na Evropsko vas. Šlo nas je osem. Sošolke Anamari, Sara, Nika, Anita, sošolec Uroš, učiteljica Suzana, učitelj Mitja in jaz. Na Evropski vasi se vsako leto predstavijo države, ki spadajo v Evropsko unijo. Vsaka osnovna šola, ki se prijavi, dobi stojnico, na kateri čim boljše predstavi eno državo. Mi smo predstavljali državo Romunijo. Uroš se je zato oblekel v drakulo, saj je grof Drakula značilen za Romunijo. Punce smo pripravile polnjene paradižnike z skuto in začimbami,

recept pa smo dobile v knjigi romunskih receptov. Ljudje, ki so obiskali našo stojnico so tudi dobili ta recept in hvalili kako smo dobro naredili. Na odru se je odvijal program, nastopali so učenci skoraj vsake šole. Nekateri so plesali, igrali na glasbila, veliko punc je kaj zapelo, med njimi tudi Anamari. Zapela je pesem Hallelujah, ki pa ni tako enostavna, ampak kljub temu je zapela odlično.

Na Evropski vasi je vsako leto zelo zanimivo in naši učenci vsako leto zelo radi gredo tja.

Eva Fekonja, 9.b

DELO TURISTIČNEGA KROŽKA

Nobena pot ni ravna,
nobena pot ni revna,
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama – glavna.
(Tone Pavček)

Misli učencev:

V 7. razredu sem turistični krožek obiskovala kot izbirni predmet (turistična vzgoja), a naslednji dve leti kot interesno dejavnost. Iskala sem jo zato, ker me zanimajo stvari, ki so povezane s turizmom. Izvedela sem veliko novega o dejavnostih, ki so pomembni za turizem. Nismo se učili samo teorije, izdelali smo veliko izdelkov za šolo in občino.

Doživela sem veliko lepega, se veliko naučila in izdelala veliko izdelkov. Vsak četrtek četrto uro smo se imeli super. S prijatelji smo se lepo razumeli. Radi smo delali izdelke iz gline. Zelo zanimive so bile oljenke.

Leto je pri koncu. Pri interesni dejavnosti smo veliko naredili. Smo risali, izdelovali okraske, hodili na sprehode, si ogledali znamenitosti kraja, izdelovali voščilnice za materinski dan, izdelali veliko rdečih vrtnic. Pri krožku mi je bilo zelo lepo, saj sem bila z najboljšo učiteljico, ki nam je pomagala in lepo smo se razumeli.

Učenci: Tina, Klarisa, Martina, Vanessa, Viktorija Matjašič, Viktorija Klobasa, Denis, Sandra Lovrec, Samanta, Tjaša in Tilen.

Mentorica: Cvetka Bezjak

Cerkvenjak: Viktorija Matjašič, 6. A

SOBOTNA ŠOLA

V letošnjem šolskem letu smo učitelji želeli, da bi nadarjeni učenci še dodatno obogatili svoja znanja, ne le na učnem področju, temveč tudi na likovnem, jezikovnem, socialnem področju ter na področju drugih oblik mišljenja.

V soboto, 14. 4. 2012, smo povabili nadarjene učence naše šole na Naš sončen dan, kot smo ga poimenovali. Seveda so se jim lahko pridružili tudi ostali učenci, ki so imeli željo sodelovati na delavnicah.

Organizirali smo več delavnic:

- Sto ljudi, sto čudi, ki jo je izvajala Andreja Štancer iz Društva prijateljev mladine Slovenske gorice, skupaj z učiteljico Suzano G. Logar. Poudarek je bil na drugačnosti, stereotipih, predsodkih, o čemer so razmišljali in izdelali plakate.
- Zakaj imam glavo?, ki jo je vodila učiteljica Polona Pangrčič. Poudarek te delavnice je bil na kreativnem mišljenju.
- Kiparska delavnica, ki jo je vodil učitelj Mitja Stanek. Učenci so se izražali skozi ustvarjanje z glino.
- English, ki jo je vodil učitelj Jure Čuček. Ukvarjali so se s sinhronizacijo filmov ter s podnapisi.
- Literarna delavnica, ki jo je vodila učiteljica Alenka Omulec. Prebrali so zgodbo, nato pa so se učenci sami preizkušali v literarnih mojstrovinah.

Nastali so krasni izdelki in učenci so predstavili super ideje in zamisli. Vsi smo se imeli lepo in dan je, kljub temu, da je bila deževna sobota, hitro minil.

Učitelji si v bodoče želimo še več takih druženj z učenci.

Polona Pangrčič

GLEDALIŠKA IGRA: ŽUPANOVA MICKA

Letošnjo šolsko leto nam je učiteljica Jožica Vršič pri dramskem krožku predlagala, da bi igrali veseloigro Županova Micka. Najprej nam je učiteljica razdelila vloge, nato smo pričeli z vajami. Na začetku je bilo težko, saj smo besedilo spreminjali v naše narečje, igralci, ki predstavljajo mestne ljudi pa govorijo v knjižnem jeziku. Pred vsako vajo smo delali dihalne in govorne vaje, razmigali smo svoj govorni aparat. Na vajah je bilo veliko smeha in zabave, saj so imeli nekateri zelo smešno vlogo. V igri nastopamo učenci: Urška Rižnar, Julija Horvat, Urban Borko, Robert Rebernik, Jure Rajh, David Kramberger in Jan Živko. Vsi smo bili navdušeni in smo se z veseljem lotili priprav. Urška Rižnar igra Županovo Micko, predstavlja kmečko dekle, ki jo snubita Tulpenheim in Anže. Tulpenheim je David Kramberger, ki je prevarant, saj je hotel bogato vdovo in Micko. Anže je kmečki fant, ki je nor na Micko, igralec Robi Rebernik. Bogata vdova Šternfeldovka je Julija Horvat, ki igra prijazno gospo, ki je ugotovila prevaro. Urban Borko, je župan Jaka, ki je Mickin oče, Jure Rajh je Mankof in Jan Živko je Glažek, oba pa sta Tulpenheimova prijatelja.

Prvi nastop smo imeli, 7. 2. 2012, v Domu kulture v Cerkvenjaku, v počastitev Prešernovega dneva. Ta dan smo veliko vadili in ponavljali, da bi bilo vse popolno. Davidova babica nam je za ta dan spekla orehovo potico. Zvečer ob šesti uri se je začela proslava, vsi smo bili na trnih. Na koncu smo nastop uspešno opravili in se z veseljem odpravili domov. Izkušnja je bila neverjetna. Naš drugi nastop je bil na odru v Sveti Trojici na srečanju otroških gledaliških skupin, 14. 3. 2012. Pred vsakim nastopom za pričeski Micke in bogate vdove poskrbi učiteljica Alenka Omulec, kostume pa nam je sešila šivilja Krista z Destrnika. Da je naša predstava popolna so nam bili v pomoč donatorji; Gorenje, Mercator, Petrol,

Globus, Lešnik in Zemljič, Saubermacher in Občina Cerkvenjak.

Sedaj, v tem zadnjem mesecu našega osnovnošolskega šolanja, nas čakajo še zadnji nastopi, v Vitomarcih, v Cerkvenjaku in v Voličini. Lepo je biti na odru.

Urška Rižnar in Julija Horvat, 9. b

PESEM

Pesem je petje,
za nekatere pa dretje.
Pesem je melodija,
za nekatere pa simfonija.
Pesem je kot trava,
ki jo poje krava.
Pesem je kot krt,
ki dela rove skozi vrt.
Pesem je napisana kot zvezek,
za druge pa slasten zrezek.
Nekateri jo radi narišejo,
drugi rajši napišejo.
Takšna je pesem prava,
ki ne poje je krava.

Jure Kralj, 7. b

POMLAD

Pomlad je tu , pomlad je tam
in dan je s soncem obsijan.

Že rastejo zvončki in trobentice,
mačice in vijolice.

Živali vse vesele so,
saj pomlad je tu.

Srnice že skačejo,
ptički že prepevajo,
zajčki že igrajo se,
saj pomlad je tu.

Viktorija Pavlas,
literarno-novinarski krožek

Storž: Marcel Šturm, 8. a

POMLAD

Pomlad, pomlad, kje si pomlad?
Saj sem prišla, da z vami bi lahko bila.

Sedaj sem tukaj , sedaj sem tam in sedaj
med vami,
vesela pristala bom kot prej.

Tukaj ostala bom celo pomlad, dokler
poletje
prispelo ne bo.

Z vami bom rajala dokler bom lahko,
saj zvončki in trobentice rasli bodo z menoj.

Ana Horvat,
literarno-novinarski krožek

Tihožitje: Samanta Lukačič, 8. a

MOJ SPREHOD PO GOZDU

Zeleno, rumeno, rdeče, rjavo.
Sprehajam se čez gozdno planjavo.
Listje tu, listje tam,
drevesa večja kot Krpan.

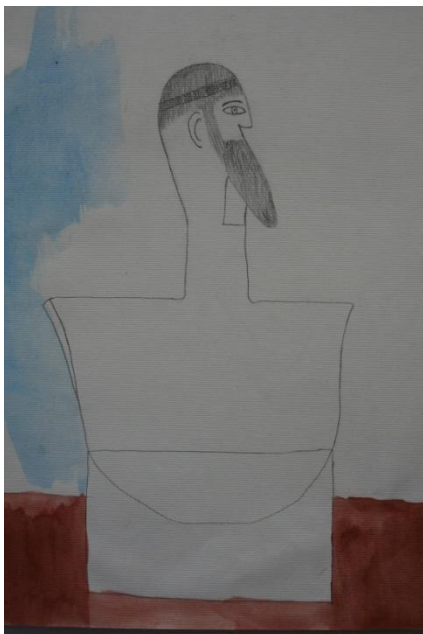
Lepote gozda občudujem s tal.
Zdi se, da so veje v obliki spiral.
Barve se mešajo brez vsakega reda,
tam zgoraj pa imajo čebele zaloge sladkega meda.

V kotu jež, na veji ptica,
po tleh se vleče rahla meglica.
Kar naenkrat začutim veter v laseh,
ki me vodi po čudovitih gozdnih poteh.

Vsak čas bo tema, strah me prevzame.
Čudoviti gozd nočna mora postane.
Tečem in tečem, listje šumi.
Čudoviti gozd kot grozljivka se zdi.

Tja se ne vračam, gozd me ne gane.
Doma me mama toplo objame.
Če še enkrat pomislim, je gozd čudovit,
razen takrat, ko je v temo ovit.

Anita Košar, 9. a

Poseidon: Vanesa Bratkovič, 8. a

VOJNA S PONEDELJKOM

V ponedeljek ob petih se zbudiš
in v uro zreš kot miš,
tiho v kopalnico odhitiš,
luč v sobi kar pustiš.
Kdo luč ugašal bo, ko pa še oči napol zaprte
zrejo v temo.

V glavi se ti kar zvrtil, ko izpod tuša hladna
voda se spusti,
a pomaga, glava bistra zdaj razmišlja;
obriti se bo treba in v želodec dati kepo
sladoleda,
ne sladoleda, boljša bo žlica meda.

Kje so hlače,
kje je srajca, včeraj še visela tam je, kjer
bila je majica.
Hvala bogu, da omara še kaj drugega
ponuja,
vzamem prve hlače in kar tri opasače.
Na uro pogledam in se panično zavedam,
še deset minut,
kje je torba se sprašujem,
kje so stvari, na srečo vse v kotu stoji.

Po znani poti v službo odhitim
in v Vitomarcih se presenečen iz svojih
zaspanih mislih prebudim,
joj testov v torbi ni,
hitro obrni avto, saj to za izgovor ni.
Malo me zaskrbi,
pa kaj, kar brez skrbi,
saj na cesti gneče ni,
večina ljudi še sladko spi.

Ponedeljek še kar nagaja,
jutranje sonce pa je na moji strani in mi
pomaga,
me na poti v službo vedno bolj krepi,
tako ponedeljkova moč hitro oslabi,
ob prvem nasmehu v službi pa vojno z
mano dokončno izgubi.

Darko Štrafela

TEKMOVANJA 2011/2012

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine:

Bronasto priznanje

2. razred: Pia Peklar, Rene Zorman, Tristan Berlak
3. razred: Gašper Kavčič, Lara Kramberger, Žan Šalamun, Alen Ploj
4. razred: Jure Čeh
5. razred: Nuša Čeh
6. razred: Patricija Peklar, Veronika Podgoršek, Tina Brotšnajder, Benjamin Klejnošek
7. razred: Žan Zorko, Jure Kralj, Tjaša Kocmut, David Pavlas, Domen Toš
8. razred: Vesna Fekonja, Urška Blažič,
9. razred: Nika Blažič, Sara Grdja, Anita Košar, Nika Rojko

Srebrno priznanje

8. razred: Vesna Fekonja
9. razred: Anita Košar

Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike

Bronasto priznanje

1. a razred: Lara Lovrec, Zala Zagoršek, Timotej Kukovec, Nejc Nedeljko
1. b razred: Žiga Krepša, Tine Pečar, Nika Ilešič
2. a razred: Tamara Borko, Pia Peklar
2. b razred: Tristan Berlak, Sanja Ilešič, Mojca Šilak
3. a razred: Jaka Govedič, Gašper Kavčič
3. b razred: Sergej Ilešič
4. razred: Nina Černel, Žan Rebernik
4. b razred: Danny Pečar
5. razred: Kristjan Veberič, Nataša Molnar, Anja Babič, Katja Zamuda
5. b razred: Nuša Čeh
6. razred: Patricija Čuš, Patricija Peklar
6. b razred: Jan Soto Vargas
7. razred: Žan Zorko, Jure Kralj, Tadej Vajzman, Luka Borko, Tjaša Kocmut
8. razred: Urška Blažič, Katarina Gomzi, Špela Polič
9. razred: Nika Blažič, David Kramberger, Blaž Govedič, Robert Rebernik

Srebrno priznanje

8. razred: Urška Blažič, Katarina Gomzi
9. razred: Nika Blažič

Proteusovo tekmovanje iz biologije

Bronasto priznanje

8. razred: Marsel Hojnik, Katarina Gomzi, Urška Blažič
9. razred: David Kramberger, Eva Fekonja, Robert Rebernik, Anamari Tancoš,

Srebrno priznanje

8. razred: Mario Kramberger, David Virag

Zlato priznanje

9. razred: Nika Blažič

Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike

Bronasto priznanje

8. razred: Jure Rajh, Katarina Gomzi, Špela Polič
9. razred: Nika Blažič, Sara Grdja, Anita Košar, Blaž Govedič, David Kramberger, Anamari Tancoš

Srebrno priznanje

9. razred: Nika Blažič

Tekmovanje iz angleščine (9. razred)

Bronasto priznanje

- Urban Borko, Nika Blažič, Sara Grdja

Srebrno priznanje

- Nika Blažič

Šolsko tekmovanje iz nemščine (9. razred)

Bronasto priznanje

- Urban Borko, Anita Košar, Blaž Govedič, Nika Blažič, Klemen Vršič, Tina Slaček

Srebrno priznanje

- Urban Borko, Anita Košar, Blaž Govedič, Klemen Vršič

Zlato priznanje

- Nika Blažič

Tekmovanje iz zgodovine

Bronasto priznanje

9. razred: Robert Rebernik, Anamari Tancoš

Šolsko tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije

Bronasto priznanje

8. razred: Urška Blažič, Špela Polič, Tadej Zorec,
9. razred: Nika Blažič, Anita Košar, Urška Rižnar

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

Bronasto priznanje

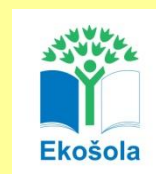
- Špela Polič, 8. a

Srebrno priznanje

- Katarina Gomzi, 8. b

Zlati cekin

- Nika Blažič, Sara Grdja, Anita Košar, Blaž Govedič, Urška Rižnar, Eva Fekonja, Nika Rojko

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Zbrala in jezikovno pregledala: Suzana G. Logar
Uredila in obdelala: Polonca Pangrčič
Fotografija na naslovnici je iz arhiva šole
Junij 2012